

عنوان مقاله:

مقایسه روش های تهویه غیر فعال در معماری بومی مناطق مرکزی (گرم و خشک) و مناطق جنوبی (گرم و مرطوب) ایران با تاکید بر عملکرد بادگیرها

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری- شهر: "از معماری زیست مینا تا آرمانشهر" (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مریم کریمی - دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

ساسان مرادی - استادیار، گروه معماری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

بادگیر یکی از عناصر شاخص معماری بومی است و می تواند یک سیستم سرمایش غیرفعال در نظر گرفته شود. بادگیرها در اقلیم گرم و خشک و گرم و مرطوب عامل اساسی در تهویه طبیعی هوا است. از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی استفاده گردید. استفاده از اسناد مکتوب، تجزیه تحلیل کیفی و مروری، از جمله ابزارهای گردآوری اطلاعات در پژوهش حاضرند. هدف بررسی روش های سرمایش غیرفعال در معماری بومی ایران با تاکید بر تفاوت های شکلی و عملکردی بادگیرهای مناطق مرکزی (گرم و خشک) و بادگیرهای مناطق جنوبی (گرم و مرطوب) ایران می باشد. نتایج بیانگر آن است که بادگیرهای اقلیم گرم و خشک و گرم و مرطوب عملکرد عمده های در تهویه هوا و ایجاد هوای مطبوع دارند. بادگیرهای اقلیم گرم و مرطوب در خنک سازی هوا فقط از طریق جابه جایی هوا عمل می کنند در حالی خنک سازی در اقلیم گرم و خشک از طریق جا به جایی هوا و سرمایش تبخیری است.

کلمات کلیدی:

سرمایش غیر فعال، تهویه غیر فعال، بادگیر، اقلیم گرم و خشک، اقلیم گرم و مرطوب.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1897648>

